

Szerkesztőségi iroda:

Nagybeccskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybeccskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybeccskerek, 1907.

XXXVI. évfolyam. 15. szám.

Előfizetési árak:

Égész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 "
Negyedévre ——— 6 "
Egy hóra ——— 2 "
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik

vasár- és ünneppnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Péntek, január 18.

A középiskolák reformja.

— január 18.

A középiskolák reformjának kérdése
hosszu idő óta és egyre élénkebben fog-
lalkoztatja ugy a pedagógusokat, mint a
nagyközönséget.

A kérdést a kormány körében is tár-
gyalták s a hírek szerint az intézők nem
zárkóztak el a reformtól, de világos képet
a reform nézeteiről és formájáról eddig
nem kaptunk.

Apponyi Albert gróf kultuszminiszter
adta meg most a reform dolgában a föl-
világosítást legutóbbi nagy beszédében s
nem árt erre visszatérni s a miniszter
nyilatkozatait megismételni, hogy minél
szélesebb körben megismerjék a reform
kérdését.

A miniszter határozott állást foglalt
ebben a kérdésben s az a kijelentése,
hogy: „egyáltalán nem hajlandó azon
iránynak az elfogadására, mely a közép-
iskolákból a klasszikus tanulmányokat ki-
küzöbölni akarja” — megmutatja az
irányt, amelyben a miniszter a reformot
vezetni akarja.

Emellett azonban kijelentette a miniszter,
hogy minden tekintetben azon lesz
ugyan, hogy buzdítsa a mi ifjainkat arra,
hogy ne forduljanak oly tulságos előszere-
tettel az u. n. lateiner-pályák felé, hanem
hogy azon pályák felé irányítsák az ő
élettervüket, amelyek egyszersmind az or-
szágnak gazdasági és anyagi megerősödé-
sét közvetlenül előmozdítják, mert hisz
közvetve előmozdítják a kultúra bár-
mely terén.

A miniszter tehát az ifjúságot azokra
a pályákra iparkodik buzdítani s nekik e
tekintetben alkalmat adni, amelyek a gazda-
sági existenciák megerősödését közvet-
lenül mozdítják elő, ugy az egyénre nézve,
mint az egész országra nézve; de kikü-
szöbölni a mi műveltségünkben azokat az
egész világ tapasztalásai szerint nélkülöz-

hetetleneknek bizonyult mozzanatokot, a
melyek a klasszikus ókor remekeinek a
formaérzék, a helyes logikai gondolkodás
kifejlődésére gyakorolt nevelő hatásában
rejlének, ezt a középiskolák reformjának
eszközlésénél tenni nem szándékozik.

Apponyi reformterveinek főbb vonásai
szerint ő revidéálándónak tartja, még pedig
szakszerűleg revidéálándónak tartja épen a
módszertan szempontjából a tanterveket az
egyes tantárgyak tanításának kiterjesztésé-
vel, az egyes tantárgyak tanításának mód-
jával igenis kiküszöbölendők tartja azt,
ami már csak ballaszt, ami nem szükséges
arra, hogy az illető tantárgy a maga nevelő
hatását az elmére gyakorolhassa és egy-
szersmind még haszonnal sem jár a
tanulóra. De megjegyezte a miniszter, hogy
mi Magyarországon e tekintetben kicsit
szűk téren mozoghatunk, mert mi nem
szakíthatjuk el az összekötő szálakat, amelyek
minket a többi, különösen a kontinens
kulturnemzeteinek tanterveivel fűznek.
Nem tehetjük lehetetlenné ifjaink számára
azt, hogy idegen egyetemeket is látogassa-
nak, bár súlyt fektet arra, hogy a közmü-
velődés minden ágában tulnyomólag hazai
benyomások alatt, hazai erők által, a hazai
légkörben nyerje minden ifju teljes kiképzé-
sét, hanem hogy a kiválóbbak szélesebb
látkörre is teheszenek szert, hogy a kivá-
lóbbak egyszersmind a külföld módszerei-
vel, gondolatvilágával, tudományos szellemi
fegyverzetével közvetlenül megismerked-
hessenek, ennek utját elzárni annyit jelen-
tene, mint a szellemi elszegényedés utjára
vinni a nemzetet és ezért kénytelenek
vagyunk közoktatási reformjainkban bizo-
nyos tekintettel lenni arra, hogy a művelt
külfölddel való szellemi összeköttetés lehe-
tőségét meg ne szakítsuk.

Tovább kifejtette Apponyi, hogy ma,
midőn a jóertelemben vett internacionaliz-
mus terjed, mikor számos reform tekinte-
tében az egyes nemzetek és államok kö-
zött az érintkezés esetei mindig szaporod-

nak, miért ne lehetne e tekintetben is a
kulturállamok között egy bizonyos érint-
kezést, egy bizonyos megegyezést kezde-
ményezni. Hisz abban a bajban, amelyben
mi szenvedünk, az egész európai konti-
nens szenved, hogy t. i. a nevelésben, külö-
nösen pedig a középfoku nevelésben a kellő
egyensúly a szellemi képességek kifejtésében
meg van zavarva, hogy az intellektualiz-
mus bizonyos tultengésbe jut az emberi
testi fejlődés igényeivel szemben és a
szakrendszer tultengése folytán áll elő a
valóságos tulterheltség.

Szóval Apponyi beszédéből kitünik,
hogy a miniszter ha nem is teljesíti a
középiskola reformjának kérdésében a
radikális kívánságokat, a középiskolai ok-
tatást az eddiginél egészségesebb alapra
akarja fektetni s az mindenestre elkövet-
kezik, hogy a mostani indokolatlan és egész-
ségtelen tulterheléstől a középiskola vég-
tére fölszabadul.

A városi villammü.

— január 18.

A városi villammü-bizottság szerdán délután
3 órakor dr. Perisics Zoltán polgármester
elnöklete alatt ülést tartott, amelyen dr. Gyor-
gyevics Milos, Benkovich Miklós, Krü-
menacker Ferenc, Oldal Antal és Szávits
Sándor bizottsági tagokon kívül résztvett a város
altal kért és a kereskedelmi miniszterium által
kiküldött Hollós József műszaki tanácsos, aki
a villammüvet azonnal megérkezésékor, kedden
este, azután pedig szerdán egész délelőtt minden
részében tanulmányozta és felülvizsgálta.

A polgármester elsősorban azt a kérdést
vetette fel, hogy vajjon egy újabb gép beszer-
zésére csakugyan szükség van-e és nem-e lehetne
a régi gépekkel az üzemet továbbra is fentartani.

A műszaki tanácsos válaszulva előadja, hogy
a villammüvek megerterhelése december hóban és
pedig délután 5 és 6 között a legnagyobb. Ezen
magas terhelés január közepéig tart, azontul
júliusig fokozatosan esik olyannyira, hogy amennyi-
ben nem sikerül az egyes műveknek motorikus
erőfogyasztásokra szert tenni, a legkisebb géppel

A „TORONTÁL” tárcája.

Philemon és Baucis.

A rét meg a temető egy végben volt. A
temető lankás dombon húzódott végig, a rét csen-
desen emelkedett, egy kis magaslat volt a határa,
melyet tövises cserjék borítottak. Am a határ,
mely a rétet a temetőtől elválasztotta, éppen nem
volt látható. Valamikor léckerítés volt itt, melyet
a tehének ledöntöttek és összetapostak. Most gyá-
logszeder futja be tüskés indáival. Távolról a
réten nem lehet megkülönböztetni a temetőtől.
Mind a kettőn facsoportok állnak. Mind a kettőn
virágok tenyésznek. Itt is, ott is fülemilék csat-
tognak édesen. A halottak lakását nem félté
senki fia. Ott zajongtak a gyerekek, a madarak,
mintha csak az erdőn vagy a kertben lennének.
A molnár üszöje is ott kereste a fűvet a sirok
között, míg a fiu, aki őrizte, egy galagonyabokor
alatt szundikált, fejét egy lapos, mohával benőtt
kőre hajtvva, amelyen csak egy pár betű állott:
„Itt nyugszik . . . Nyugodjék békében!”

Egyszer arra jártam egyedül, könyvvel a
kezemben. Olivastam, álmodoztam és elszenderül-
tem anélkül, hogy tudtam volna, mi a haláltól
való félelem. A virágok a legpompásabban viri-
tottak, a fű buján hajtott, a tarka pillangók sűrű
rajokban szállongtak. Délben, mikor a nap szinte
égetett, méhek és darazsak jöttek csapatostul.
Zümmögtek, dongtak, mintha zene szólna. Bele-
szálltak minden vadrózsakehelybe, kiszívták az
édes mézet, majd rászálltak a vadkörtefára, az-
után virágpórral borítva elrepültek tovább.

Az uttól a temetőt alacsony, omladozó fal
választotta el, kőnek és agyagnak vagyüléke. Am

ez a fal némely helyen az összeomlásig meg-
rongálódott. Arra jártomban egy öreg asszonyt
láttam, amint ásta a földet. Pár göröngyöt már
kiásott, most fölállt, sovány karjával rátkönyökölt
az ásónyélre, pihent. Nehezen ment neki a do-
log. Megismertem az öreg asszonyt, Onufrova
volt, aki jóval korosabb férjével egy kis viskóban
lakott. Furesa épület volt az a kis viskó. Szabá-
lytalanul ugy volt összehányva, sárga agyaggal
betapasztva és darazsfészekhez hasonlított. El-
hagyatva állt a térséges mezőkön a malom és a
templom között.

— Onufrova! — kiáltottam neki és megálltam
a fal mellett. Az öreg asszony nagyot hallott és
nem hallotta meg kiáltásomat.

— Eljen a császár! — kiáltottam hangosab-
ban. Összerázódott. Kiejtette kezéből az ásót.
Fölemelte fejét s összeszedte magát, hogy egye-
nesen álljon.

— Mit ás, öreg anyó? — kérdeztem szeli-
den. — Kolompért?

— Oh, dehogy kolompért, nagyságos ur! —
Iszen ez szent föld!

Most vettem csak észre, hogy az öreg asz-
zony nem a réten, hanem a temetőben ázott.
Mielőtt azonban újra kérdezhettem volna, sietett
a magyarázattal:

— Sirt ásnék biz én, nagyságos ur, Onufernek.

— Hogy-hogy? Hisz tegnap még láttam, s
mint az ajtóban vesszőt hántogatót.

— Ma éjjel hőtt meg, nagyságos ur. Ma
hajnalban elszenderült.

— Nem is volt beteg?

— Mit firtatja azt a szögény? Meghött és
megvan! — mondotta egész nyugodtan. Azután
lehajolt és ázott tovább. Arcáról, mely oly barna

volt, mint az a föld, melyet kiásott, leritt a ma-
gas kor.

Onufrovát és férjét igen jól ismertem. A
legöregebbek voltak az egész vidéken. Aranylako-
dalmukat már rég megülték, nemsokára gyémánt-
lakodalmunkra került volna a sor, de erre egyi-
kük se gondolt. Nem volt senkijük, aki erre
figyelmeztette volna őket. Nem volt családjuk sem.
Mikor Onufer korát kérdeztem, az öreg asszony
azt mondta, hogy már a második százat tiporja.

Amig csak ismertem Onufert, siket volt,
mint a bot. Se nem hallott, se nem beszélt
semmit. Ha hívós volt, szobájában ült és csinálta
a kosarat. Ha meg szép idő volt, kiült házuk elé
és sütkérezett a napon. Megtörtént hébe-hóba,
hogy az öreg minden ok nélkül felnevetett, pillá-
ntlan szemé felragyogott, arca sugárzott és fel-
kiáltott: „bum! . . . buum! . . . buuum!”

Eleinte nem értettem ezt a kitérést. Később
az öreg asszony megmagyarázta. Onufer kato-
naskodásának visszhangja volt. Mert Onufer ka-
tona volt.

— Napoleonnal harcolt, nagyságos ur! —
magyarázta az öreg.

Néha-hóba Onufer is szívesen beszélt róla.
Elbeszélésénél az ágyudörgés utánzása játszott
a főszerepet. „Nem sok időnk volt akkor a gon-
doskodásra: bum! Az ellenség mög éppen erre
vart: buum! . . . buuum! Mi meg vissza:
buuum!” Az idők folyamán a tények az öreg
emlékezetében elmosódtak és csak a lövések
visszhangja maradt meg.

— Nos, Onufer, mesélje el, hogy is volt
hát a háboruban? — kérdeztem gyakorta. Ő
pedig betakarta kezével a száját, hogy ne lás-
sam nevetését.

Az öreg hunyorított szemével, arca föl-

minden zavar nélkül képes az üzemet fentartani. Mikor a nagybecskereki villammű létesült, a régebbi rendszerű, olcsóbb gépek lettek felállítva. Majd azonban a technika haladásával a város közönsége 4 év előtt egy 250 lóerejű új gépet állított fel, amely új gép a régiekhez viszonyítva oly megtakarításokat mutatott fel, hogy ezen szénmegtakarításokkal 6 év alatt a gép ára nemcsak le lesz fizetve, hanem felesleg is mutatkozik. Ha már most ezen új gépek legcsekélyebb baja történne, a mostani terhelés mellett a kis gépekre kellene átmenni, amely átmenetel az üzem egy negyed, sőt felőrai megszakításával történhetnének csupán és eltekintve attól, hogy a rendelkezésre álló két kazán a 3 gépet nem volna képes táplálni, oly szénfogyasztást követelne, mely az új gép szénfogyasztását legalább 50%-al múlta felül.

Mint hogy továbbá a nagy gépek üzemben tartása nemcsak kevesebb szénfogyasztással, hanem több olajmegtakarítással és kevesebb személyzet-tartással jár, evidens, hogy a városnak mielőbb és pedig a villamművezető által javaslatba hozott 350-400 lóerejű gépet kell beszerezni. Nagyobb gépet azért nem ajánl, mert ezen újabb géppel a villammű üzemet 10 évre biztosítani lehet s bár azt állítják, hogy a technika a gépalakítás terén nagyobb vívmányokat nem érhet el, mégis nincs kizárva, hogy idővel még gazdaságosabb gépeket fognak kitalálni. Egy nagyobb gépnél még az a hátránya is megvolna, hogy féltérhelés mellett sok erővesztést szenvedne.

A régi kis gépek kitűnő, mondhatni tulságos jó karban vannak, de nem gazdaságosak. A hálózat nagyságát tekintve, a telepnek kihasználása nem nagy, mert sok luxusslámpa van rákapcsolva a magánteleknél, amelyek rendszeren nem fogyasztanak. A 14 ezeret meghaladó lángból a legnagyobb megterhelésnél alig 4500, 16 gyertyafényre átszámítva ég. A közvilágítás (amelyet a villammű ingyenesen szolgáltat) 270 000 hektowatt tesz ki, míg a magánvilágítás csak 210 000 hektowatt áramot fogyaszt éventé.

Miután a polgármester megemlíti, hogy az új gép szállítójával mindenestre oly szerződés fog kötetni, hogy a régi kisgépek közül egyet köteles visszavenni s hogy a vételár fizetése csak 2 év múlva fog kezdődni, kéri a műszaki tanácsost, sziveskedjék tapasztalatai alapján arról nyilatkozni, hogy a városi villamos telep kezelése és vezetése megfelelő-e a követelményeknek, az olajjal való takarékoskodás nem jár-e a gépek romlásával s nem-e azért kell most új gépet szerezni, mert a régiek nem jól kezeltettek?

Hollós József műszaki tanácsos erre előadta, hogy a telep kezelése kifogástalan. Azon a rend mintaszerű. A régi gépek jó karban vannak s az olajmegtakarítás helyén való. Utóbbira nézve megjegyzi, hogy az olajfogyasztás kellő megtakarítás mellett a szénfogyasztásnak 10%-át kevesebb képezi. Ő talált olyan helyet, ahol 35%-a viszonylagos olajfogyasztás, Nagybecskereken 9%.

A mű egész lépe arról tanuszkodik, hogy vezetője gondtal, szeretettel és szakértelemmel vezeti. Ezeket nemcsak magáról a telepről, hanem a hozzá tartozó irodáról és anyagszertárról tehat az üzleti részéről is mondhatja. A telep vezetőjét egyszer látta a szabadkai villamművek átvételénél, ahol az a vasuti résznél volt alkalmazva. Amit itt Nagybecskereken felmutatott,

meglepett, mert a telepnek az országban rossz volt a híre. Mondhatja, hogy a telep egyike a legszebbeknek az országban és vezetője minden tekintetben megállja a helyét.

Megjegyzi, hogy a telepkezelés olyan, mint a magángazdaság. Ha még oly képzett is a gazda, ha kellő gyakorlatiaság és üzleti szellem nélkül való, minden tudománya mellett is tönkre mehet. Kijelenti továbbá, hogy mérőeszközeivel tett mérései azt igazolták, hogy a telepen meglévő ellenőrző műszerek nem helyesek, mert kisebb feszültséget mutatnak és így a villammű eddigelő erősebb áramot szolgáltatott, mint a hogy szabad lett volna. Az erősebb áramszolgáltatásnak másik oka még az is lehet, hogy a közönség panaszkodik a gyenge világítás miatt, — pedig erre oka nincsen. Ő az áram erősségét 3 helyen mérte meg. Kint a telepben a feszültség 119 voltot, a város háza sarkán, mint a hogy kell is a távolságnál fogva (a veszteséget számítva) 116 voltot, a Mátyás király-utca sarkán 115 voltot mutatott. Miután a Nagybecskereken használatos világítólámpák 100 volt erősségre készültek, az áramfeszültségnek kint a telepen 110 voltnál erősebbnek nem szabad lennie, mert különben az egész új világítótestek is 5 napi használat után az erősebb áram táplálásától grafitos sodronyaikkal kormot választanak el, mely az üvegre rakódik le s a megvékonyodott sodrony már nem annyira világosságot, mint inkább hőt fejleszt.

Végül felvetett az azon kérdés, vajjon a villammű részére a szerelési anyagok a legjobb, de legolcsóbb forrásból rendelhetők-e, a műszaki tanácsos kijelentette, hogy e tekintetben is a legkülönbözőbb tárgyakra vonatkozólag meggyőződött arról, hogy onnan szerzi, ahol a legjobb és legolcsóbb. Ez különben magának a villamművezetőnek is az érdeke, mivel csak így képes újabb bevezetésekre és fogyasztásokra szert tenni.

A bizottság legvégül felkérte a műszaki tanácsost, legyen szives a beérkezett és az újabb gép beszerzésére vonatkozó 4 ajánlatra nézve véleményt adni. Erre a műszaki tanácsos a városi pecséttel ellátott ajánlatokat azzal vette magához, hogy azokra nézve írásbeli szakvéleményt fog adni.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/2 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2 órától 1/2 óráig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délután gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

A Torontálvármegyei Magyar Közművelődési Egyesület ingyenes olvasóhelyisége nyitva minden nap délután 5 órától este 10 óráig, vasár- és ünnepnapon délután 2 órától este 10 óráig.

Január 21. Városi közgyűlés.
Február 11. Közig. bizottsági ülés.

— Városi közgyűlés. Nagybecskerek városi képviselőtestülete január 21-én, hétfőn délután 3 órakor a városházán rendes ülést tart.

— A kultuszminiszter a Délvidéken. Aradról jelentik: Apponyi Albert gróf közoktatásiügyi miniszter vasárnap reggel hat órakor az

aradi tanító-konviktus főlavató ünnepére Aradra érkezik. A miniszter a városházán száll meg, félnyolc órakor a minoriták templomában misét hallgat, majd a délelőtti folyamán megátogatja az aradi iskolákat. Azután a miniszter elhelyezi az aradvidéki tanítóegyesület és a D. M. K. E. által épített tanító-konviktus zárókövét. A zárókövetétel után a tanítóegyesület Karolyi Gyula gróf főispán, díszelnök vezetésével diszközgyűlést tart, amelyen Apponyi gróf is megjelenik és beszédet mond. Dalban társasbéd lesz. Délután négy órakor a miniszter visszautazik Budapestre.

— A zombolyai vasút. Az arad-lovrin-zombolyai vasút ügye a megvalósulás felé közeledik, amennyiben legutóbb Csátád és Grabác községek egyenként 100 000 koronát, Bogáros község pedig 60 000 koronát szavazott meg. Zombolya község pedig, mint most onnan jelentik, a tervbe vett helyi érdekű vasút költségeihez szintén hozzájárult 30 000 koronával.

— Halálhír. Gopcsa József Szatmárott január hó 14-én 78 éves korában meghalt. Az elhunytban Szegfűné-Gopcsa Róza nagybecskereki állami óvodáé edes atyját gyászolja. Az elhunytat szerdán temették el Szatmárott nagy részvét mellett.

— Ösztöndíj pályázat. A kultuszminiszter a következő pályázatot hirdeti: A polgárosított magyar határvidéki tanulmányi alapjából tud. egyetemi hallgatók részére rendszeresített ösztöndíjak közül az 1906/7. tanév kezdetétől egy 600 koronás állomás megüresedett. Ezen ösztöndíjra elsősorban a polgárosított magyar határvidéki kötelekbe tartozott szegénysorsú szülők gyermekei, másodsorban pedig ama szegénysorsú tanulók tarthatnak igényt, kik a polgárosított magyar határvidéki községek valamelyikének illetőségéhez tartoznak, tanulmányaikat valamelyik hazai tudomány egységen mint rendes hallgatók végzik s jeles vagy legalább jó előmenetelt és jó erkölcsi magaviseletet tanusítanak. Az ezen ösztöndíjat elnyerni óhajtok kötelesek a m. kir. vallás- és közoktatásiügyi miniszterhez címzendő kérvényüket a múlt tanév és a folyó tanév első felében tanusított előmenetelüket igazoló okmányokkal, továbbá szegénységüket s azon körülményüket tanusító hatósági igazolvánnyal, — mely szerint szülei a polgárosított magyar határvidéki kötelekbe tartoztak, avagy tényleg ott községi illetőséggel bírnak — felszerelni s azt legkésőbb 1907. évi február hó 10-ig az illetékes egyetemi kar dékánjánál benyújtani. Az illető tudománykari tanári testület a kérvényeket véleményes jelentése kíséretében legkésőbb 1907. évi február hó 28-ig az egyetem tanácsa újan terjeszti fel. Ezen határrnap lefolyta után vagy közvetlenül a miniszterhez beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

— Iparos szaktanfolyamok Nagybecskereken. A nagybecskereki iparosok tegnap este 7 órakor a városháza nagytermében sűrűn látogatott értekezletet tartottak Seprős Valter elnöke alatt, amelyen a temesvári kereskedelmi és iparkamarának a lapunkban is már több ízben említett leiratával foglalkoztak. Seprős Valter elnök magyarul, Bányai Jakab elemi iskolai igazgató pedig németül körvonalozta a leirat tartalmát, amely szerint a kereskedelmi miniszter

ragyogott és felkiáltott, mint parancsolatra: „buum! buum!” Végére ez a visszhang egészen meggyőztesedett emlékezetében. Később is, mikor siket volt, kérdezhettek akárhányszor akármint, mindig csak ez volt a felelet: „buum! buum!”

Onufrova, ki mintegy tíz esztendővel volt fiatalabb, már szintén öreg volt. A két öreg sose szakadt el egymástól. Még „Napoleonnál” is mindig együtt voltak. Onufer lábton, kezében zászlóval, Onufrova rövid kabátban, kosárral a hátán. Ettől az időtől fogva egész lelküket betelte, hogy „éljen a császár!”

Gyermekük nem volt. És mégis. Ha bárki kérdezte Onufravát a gyermekekről, mindig azt hajtogatta, hogy van egy fia.

- Hogy hívják?
- Onufer!
- Hol van?
- A kosarak mellett. Hántja a vesszőt.

És igaz volt. Emberemlékezet óta úgy ki kellett urát szolgálnia, mintha csak az anyja volna. Ő etette, öltöztette, mosdatta, ő töltötte a pipáját, ő gyújtotta meg és tette a szájába. Kis viskójuk volt az egyedüli tanyájuk. Volt hozzá egy kis rétjük és kertjük. Volt egy szolgájuk s étek abból, amit a föld adozott, meg amit az öreg készítette kosarakból bevettek. Időről-időre gyarapodott a keresz-alap, melyet Onufer Napoleon alatt szerzett.

Négy évtizedet már átéltek együtt, úgy hogy egészen egyformák lettek. Mind a kettő alacsony, aszott, orruk hosszúra nyúlt, szemük gömbölyű volt, mint a madáré. Mindig együtt láttam őket; mindig egymáshoz simultak, mint a galambok. A templomban is egymás mellett ültek

a szőszék alatt s egy könyvből is imádkoztak. A farsangi, vagy vásári sokaságban az öreg mindig az asszony szoknyáját fogta, mint a falusi gyerekek szokták az anyjukét. Egy lépést se tett egyik a másik nélkül. Érdemes volt látni, amint az asszony Onufer pár percére magára hagyta. Az öreg boszankodott, mormogott és a fejét vakarta. Minden pillanatban az ablakhoz futott, nézte, lesté; ha nem jött vissza mindjárt, szörnyen boszankodott. Ilyenkor öklével az asztalra vágott, lekapta kopasz fejéről a sapkát és a földhöz csapta.

Egyszer nagy forróság volt, mikor bementem Onuferhez vizet inni. Mind a ketten az ajtóban ültek és cseresznyét ettek. A kosár előttük állt. Onufrova egyik szemet a másik után vette ki a kosárból s egyiket a saját, másikat az ura szájába rakta. Ha két cseresznye összeszűnt, egyik az övé, másik az asszonyé volt. Hasonló jelenetet egy gazdag villa nyitott ablakában láttam. Ennek az idillnek hősei új házasok, fiatalok voltak. És csodálatos, annak a viskónak idillje nekem ideálisabbnak tetszett. Később azt is megtudtam, hogy egy pohárból ittak, egy táliból ettek, mindenük közös volt. Talán a lelkük is. Ha az egyik beteg volt, a másik is, ha az egyik köhögött, a másik is. Megosztották örömet, szenvedést.

Mind ez most eszembe jutott, amint a temetőfal mellett álltam és a sír áró asszonyra néztem. Már olyan mély gödröt ásott, hogy derekig ért. Most asóját a partra tette s az apróbb-nagyobb köveket a gödréből kidobálta. Oly gondosan, mintha a legcsemesebb virágoknak csinálná a helyet. Mikor csontot talált, megáldotta, mielőtt letette volna.

— Elfáradt, ugy-e, anyókám? — kezdtem újra. Nehéz do.og ez magának.

— Nem a, nagyságos ur. Onufernek mindig én csináltam a helyét, azért csinálom most is.

— De a sírásó gyorsabban megcsinálná.

— Már az igaz; de csak imigymaguy csinálná. Onufer abba nem jól nyugodnék.

Onufrova most kiszállt a gödréből, rákönyökölt az ásónyíre és nekítamaszkodott a falnak. Hunyorított okos szemével, óvatosan körülnézett, nem hallja-e valaki és így szólt:

— Emellett, nagyságos ur, van még egy más okom is.

— Mi az?

— Hát hogy valamivel mélyebb gödröt ások. Nem sokkal, nagyságos ur. Csak annyival, hogy még egy koporsó beleférjen.

Ezeknél a szavaknál olyan meglegedés sugárzott ki szeméből, hogy egészen megnyugodtam. Ő meg ásott tovább.

Másnap este megint a viskó mellett vitt el az utam. A nap vörösen szállt alá, mintha a viskót tűz ölelte volna körül. Már messziről egész sereg népet pillantottam meg, amint az alacsony ajtó körül tolongott. Közük sürgőldödt a templomszolgá, fehér szakállal a vörvörösen aláhanyató nap világanál vörösnék látszott; idekűdték, hogy a halottat a templomba vigye. Odamentem. Kihozták a rövid, keskeny koporsót, melyet egy kocsiar tettek. Már el akartam menni. Mégis ott maradtam; mert mikor a koporsót kihozták, visszafordultam, mintha valamit bentfeledek volna. Elcsodálkoztam — még egy koporsót hoztak ki, mely hasonmása volt az előbbinek. Ebben fakított Onufrova. Tegnap összerogyva, holtan találták a sírgödrénél.

A gödröt két koporsónak ásta . . .

Gomurick Viktor

az ország minden nagyobb városában az iparos mesterek és segédek szaktudásának emelésére szaktanfolyamokat óhajt létesíteni. A tegnapi értekezleten az iparosság egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy ily szaktanfolyamok létesítését kéri fogja a minisztertől. A módzatokra vonatkozólag elhatározták, hogy a tanfolyamokon három nyelven: magyarul, németül és szerbül fognak előadni. A tanfolyamokat két részre fogják osztani: egy általános osztályra, amelyben technológiát, arkaikulást, szakrajzot és könyvtelést fognak tanítani és szakosztályokra, amelyekben kizárólag egyes iparágakat fognak tanítani. Az értekezleten külön osztály felállítását kérték eddig a faiparosok, építőiparosok, hőiparosok, szabó iparosok, vas- és fémiparosok és textil iparosok. A jelentkezők számának megállapítása végett az értekezlet ma estére az iparostület helyiségeibe újabb összejövetelt hívott egybe.

— **A Maros szabályozása.** A Maros folyó hajózási szempontból történő fokozatos szabályozásának a terve, mint értesülünk, a folyó évben kivitelezésre kerül. A konop—aradi munkálatokra 200 000 korona, a szeged—apátfalvai munkálatokra pedig 100 000 korona irányzatot elő.

— **Népies hangverseny.** Mint halljuk, a nagybecskereki fúharmóniai egyesület folyó hó 23-án a Rózsa-szálloda helyiségeiben nagy népies hangversenyt rendez válogatott műsorral, melyben ének- és zeneszámok lesznek. Örömmel üdvözljük az egyesületet eme elhatározásában, mely főképen alkalmas arra, hogy egyes zeneszerzők kiválóbb műveit szélesebb körökben ösmertesse és általa a nemesebb zeneműveket megkedveltesse. Ritkán nyílik ugyanis alkalmunk városunkban jobb zenét hallani s így feltehető, hogy műértő közönségünk a hangversenyt nagy számban fogja látogatni. A hangverseny különben a farsangi idénynek megfelelőleg a kedélyesség emelése céljából is, terített asztalok mellett tartatik meg, még pedig az előrelátható nagy látogatottságra való tekintettel a kávéházi utcai nagyteremben, mely ez alkalommal jellegéből ki lesz vetkőztetve. A nagy izléssel és körültekintéssel összeállított műsort következőkben közöljük: 1. Magyar népdal induló. 2. Orpheus nyitány. 3. Harangoznak imádkozunk... férfiak. 4. Wieniavski „Legenda”, előadja Schneider Miklós ur. 5. Ima a Tell Vilmos dalművéből és Sängers Vorüberziehen, énekli Levin Herman ur. 6. Előjáték és Siciliana a „Parasztbecstelt” dalműből. 7. Dal a „Császár és ác” című dalműből, előadja Kecskeméti Károly ur. 8. „Finn dal”, férfiak. 9. Egyveleg a „Vig özvegyből”. 10. 29-es önkéntesek indulója.

— **A kiskori kivándorlók kísérői.** A belügyminiszter valamennyi törvényhatósághoz a következő körrendeletet intézte: Miatán utóbbi időben gyakran fordult elő azon eset, hogy kivándorlás céljából 15 éven alóli férfi személyek és kiskori nő személyek részére kiállított és hatóságilag hitelesített irásbeli beleegyezésekben kísérőül oly egyének jelöltek meg, kik fiatal koruknál fogva megbízhatónak nem tekinthetők, felhívom, hogy sürgősen intézkedjék, miszerint az illetékes hatóság kiskori kivándorló nő személyek kísérőjeül lehetőleg csakis megbízhatóság tekintetében általa ösmert nagykoru nő személyeknek, vagy ha ilyen nem találkoznak, szükség esetén idősb megbízhatónak ismert férfiaknak kijelölését fogadja el. Tizenöt éven alóli férfi személyek kísérőjeül is csak nagykoru megbízható férfi vagy nő személy fogadható el.

— **Megégett asszony.** Aradon — mint onnan jelentik — nagy szerencsétlenség érte tegnapelőtt Kánya Géza vendéglős feleségét. Kányánéra véletlenül ráesett a kamarában a sodronyon függő petróleumlámpa, amelytől azután meggyulladt a ruhája. A szerencsétlen asszony rémülten rohant ki a kamarából a vendéglőbe, ahol azután felugráltak az asztaloktól a vendégek és amit a kezükbe kaphattak, ráterítették az asszonyra, hogy eloltásák a tüzet. Az asszony néhány pillanat múlva eszméletlenül rogyott össze fájdalmában. Súlyosan összeégett, de állapota nem életveszélyes.

— **Leányrablás.** Tegnapelőtt délután 5 óra tájban történt, hogy Lambity Zsiva helybeli jómódu földesgazda leányát, a 18 éves Zorkát akarata ellenére néhány szerb legény elrabolta. A leány épen hazafelé tartott, amikor a legények a Csernovits utcában megragadták, kocsiba erőszakolták és elhajtották vele. A dulakodás közben a leány több helyütt sérüléseket is szenvedett. A leányt Melencére vitték, ott azonban a csendőrség segítségével kimenekült veszélyes helyzetéből, akik szülői lakására kísérték. Az uszkocsizó legények u. m. Csucsán Zsiva, Popov Miklós, Czevity Vitalyos és Vukov Dusan ellen megindították az eljárást.

— **Ejtötte a vonat.** Mint Szőregről jelentik, tegnap éjjel 11 órakor szerencsétlenség történt az ottani vasúti állomáson. Gerő Mór vasúti málházának a jobb lábán keresztül ment

a vonat és azt összezúzta. A málházot tolatás közben érte a szerencsétlenség. Súlyos sebesüléssel Gerőt Szegedre vitték. A mentők a Szeged állomásról a kórházba szállították.

Mulatság.

Farsangi naptár.

Január	19. Dominó-estély a Lloydban.
"	19. A katonai hadastyán egylet táncmulatsága a „Pest”-szállodában.
Február	23. Polgári bál a kaszinóban.
"	1. Kultúrestély.
"	2. A kereskedelmi alkalmazottak szakegyesületének mulatsága a „Korona”-szállodában.
"	9. Izraelita nőegylet táncestélye.
"	9. A felsőkereskedelmi iskola hangversenyestélye.

*. **A földmives bál.** A délmagyarországi földmivelők egyesületének nagybecskereki fióköre tegnap este tartotta meg a szokásos farsangi mulatságát a „Pest”-szálloda összes helyiségeiben, amelyek ez alkalommal zsufolásig megteltek közönséggel. A németvárosi polgárok és a sugár sváb leányok mellett a kaputos emberek és a bizos kisasszonyok is nagy számban voltak képviselve s a fiatalság kedélyes fesztelenségben reggelig táncolt.

*. **A szenthuberti önkéntes tűzoltó-testület** január 20-án, vasárnap saját pénztára javára táncmulatságot rendez. Belépődíj 70 fillér. Felülfizetéseket közönséggel fogadnak és nyilvánosan nyugtáznak.

TAVIRATOK.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése. —

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház ma délelőtt Justh Gyula elnöklésével tartott ülésen folytatta a kultusztervezet költségvetésének részletes tárgyalását.

Az ülés megnyitása után a Haznyomban rátért a kultusztervezet folytatására. Ma az első felszólaló Polónyi Dezső volt, aki a testi nevelés fontosságát hangsúlyozta s erre különösen a német sportrendszert ajánlja.

Bernáth Béla, Simkó József és Tutsek Sándor felszólalása után

Bánffy Dezső báró a görög. katolikusok magyar istentisztelete érdekében kér intézkedést a kormánytól.

Veress József a protestánsok segélyezése dolgában szólal föl

Ugron Gábor szintén a görög katolikusok magyar istentisztelete mellett érvel.

Az ülés folyik, előrelátható azonban, hogy a kultusztervezet ma befejezik s azután áttérnek az igazságügyi költségvetés tárgyalására.

József főhercegék Münchenben

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Münchenből sürgönyzik, József főherceg és neje Augustia főhercegnő ma Bécsből odaértek.

Polónyi ügye.

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Polónyi Géza igazságügyminiszter ma megtette a följelentést a bíróságnál rágalmazás miatt Halmos János volt polgármester ellen, az általa fölhozott vádaskodásért.

Rátkay Halmos ellen.

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rátkay László orsz. képviselő a függetlenségi párt hivatalos lapjában ma heves támadást intézett Halmos János ellen. Halmos most Rátkaytól elégtételt kér.

A jamaikai földrengés.

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból sürgönyzik: Az itteni gyarmatügyi hivatalhoz érkezett jelentések szerint Kingstonban a földrengés következtében 30-an meghaltak és 300-an megsebesültek.

Budapest, január 18. (A „Torontál” ered. távirata.) A newyorki „Sun” című lap jelenti Kingstonból: A földrengés és a tűz a városnak majdnem egy tizedrészét pusztította el teljesen. Harminc fekete és egy fehér ember meghalt. A sebesültek száma 350.

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A newyorki „Associated Press” jelentése szerint a katasztrófa sokkal nagyobb méretű, mint ahogy azt az előző jelentések mondják. Az Associated jelentése szerint Kingstonban majd minden ház elpusztult. Négyszáz ember meghalt s ezek megsebesültek. A templomok, középületek, szállodák mint elpusztultak.

Az orosz események.

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szeptérvári „Rjetsch” jelentése szerint Birilew tengerészeti miniszter helyébe Alexejev volt kormányzó, Rödiger hadügyminiszter helyébe pedig Hasenkampf, vagy Wernander tábornokot fogják kinevezni.

Budapest, január 18. (A „Torontál” ered. távirata.) Varsói jelentések szerint a város közelében levő két községben a parasztok között fenyegető hangulat uralkodik a földbirtokosok ellen. A községek birtokosai katonai segítséget kértek a kormányzótól, aki mindkét helyre egy-egy csapat katonát küldött.

A pestis.

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Konstantinápolyból jelentik, Dsedában újabb három pestis eset fordult elő. Eddig 13-ika óta összesen hatan haltak meg pestisben a benszülőttek közül.

Határidő-üzlet.

Budapest, január 18. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) A mai tőzsdén déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:

Buza (áprilisra 1907.)	14.88 — —
Buza (okt. 1907.)	15.48 — —
Rozs (áprilisra 1907.)	13.66 — —
Zab (áprilisra 1907.)	14.76 — —
Tengeri (májusra 1907.)	10.24 — —

Dr. Brájer Lajos távollétében a szerkesztésért felelős Somfai János.

Nyilttér.*)

MOST JELENT MEG!

FORRADALOM

SZOCZIÁLIS REGÉNY.

IRTA: SOMFAI JÁNOS.

Kapható Nagybecskereken a kiadónál: **Pleitz Fer. Pál** könyvnyomdai műintézetében és minden könyvkereskedésben. A pompás kiállítású husz éves érdekes könyv ára fűzve 4 korona, kötve 5 korona.

(27—x.7)

* Az e rovat alatti közlésekért nem vállal felelősséget a szerk.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Érvényes 1906 október hó 1-5-1.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:

Temesvár, Versecz, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
Pancsováról: délután 5 óra 40 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 18 p.; délután 5 óra 33 perc.

Szegedről: (motorkocsi) d. e. 9 óra 47 perc.

Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 48 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zombolyáról, Verseczről, Alibunárról és Temesvárról: este 8 óra 05 p.
Módszról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 30 p.

Pancsováról: reggel 8 óra 27 p.

Zombolyáról: (keskenyvágányu vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 7 óra 05 p.

Bégaszentgyörgyről: (keskenyvágányu vonal) délután 4 óra.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Pancsovára: délelőtt 8 óra 10 p.; este 7 óra 5 p.
Szeged—Budapestre: d. e. 10 óra 10 p.; este 6 óra 46 p.
Szegedre: (motorkocsi) d. u. 1 óra.

Nagykikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Zombolya, Temesvár, Versecz: délután 4 óra 35 p.
Temesvár, Versecz, Antalhalva—Pancsova és Alibunára: reggel 3 óra 33 p.

Zombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 25 p.

Módszra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 33 p.

Bégaszentgyörgyre: (keskenyvágányu vonal) délután 12 óra 20 perc.

Közgazdaság.

Takarékpénztári közgyűlések.

- Január 19. A „Törökbecse-aracsi segély- és hitelszövetkezet” közgyűlése.
 Január 19. A „Törökbecsei takarékpénztár” közgyűlése.
 Január 20. A „Zichyfalvai takaré- és hitelegylet, mint részvénytársaság” közgyűlése.
 Január 20. A „Nagykomlói Népbank mint részvénytársaság” közgyűlése.
 Január 21. A „Szerbaracsi takarékpénztár részvénytársaság Törökbecsén” közgyűlése.
 Január 23. A „Központi Hi elszövetkezet” közgyűlése.
 Január 27. A „Melencei takarékpénztár részvénytársaság” közgyűlése.
 Január 27. Az „Első torontálszécsányi takarékpénztár mint részvénytársaság” közgyűlése.
 Január 27. A „Törökkanizsai központi takarékpénztár mint részvénytársaság” közgyűlése.
 Január 28. A „Nagybecskereki takaré- és előleg-egylet mint részvénytársaság” közgyűlése.
 Február 1. A „Torontálmegyei takaré- és hitelbank” közgyűlése.
 Február 2. A „Nagybecskereki Népbank-részvénytársulat” közgyűlése.
 Február 3. A „Módosi takarékpénztár” közgyűlése.
 Február 17. A „Nagyteremai takarékpénztár” közgyűlése.

Ingtalanok forgalma.

Nagybecskerek város területén 1907. évi január hó 11-től január hó 17-ig terjedő időszakban a következő ingatlanváltozás történt:

Durrain Mihályné tulajdonát képező 2430. öi. számú házat megvette Veréb János és Zsuzsanna 1800 koronáért.
 Nityetin Vlada tulajdonát képező 2 hold földet elajándékozta Nityetin Szávának.
 Nityetin Vlada tulajdonát képező 1023. öi. sz. házat és 30 hold földet elajándékozta fainak Nityetin Stevan, Kuzman és Lyubomirnak.
 Somszki Györgyné Anna tulajdonát képező 1 hold szántót megvette Ráth Ádám és Karolin 800 koronáért.
 Loch János tulajdonát képező 250 négyszögöl szérűterületet megvette Henczel Gáspár és Katalin 900 koronáért.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyeztek a Nagybecskereken, 1907. évi január hó 13-án megtartott heti vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	6.70 korona
kétszeres		6.—
rozsa		5.50
árpa		5.80
zab		6.80
kukorica		4.10
repce		15.—
széna I.		5.—
II.		4.50
szalma I.		4.—
II.		3.—
burgonya 1 kilogr.		—8
marhahús I. 1 kilogr.		1.46
II.		1.36
borjú hús I.		2.—
II.		1.90
disznó hús I.		1.80
II.		1.70
juh hús		1.04
szar		1.88

Temesvári magy. kir. kincstári ispánság.

162. szám. 1907.

90—2.2

Eladási hirdetés.

Közhirre teszem, hogy a gyiroki kincstári farmbérleten 29 darab hizó marha eladó és pedig: 11 üsző, 3 tinó, 14 darab tehén és 1 bika.

Közelebbi feltételek alólirott ispánságnál és a helyszínén, ahol a marha megtekinthető, megtudhatók.

Temesvár, 1907. évi január hó 16-án.

Magy. kir. ispánság.

RÁMPÁS

Vörös literje 30 krajcár

Fehér literje 32 krajcár

Dr. Brájjer Lajos
szőllejéből.

Kapható Zápolya-utca 1. sz.

29—x 8

Klári község előljáróságától.

145. szám. 1907.

91—3.2

Hirdetés.

Közhirre tesszük, hogy Klári község vadászati joga 6 egymásután következő évre 1907. évi március hó 15-én nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Közelebbi feltételek a hivatalos órák alatt a község jegyzői hivatalában megtudhatók.

Klári, 1907. évi január hó 15-én.

Szabados Károly, Jeremicz Milos,
jegyző. bíró.

IRODAI GYAKORNOK

vagy

GYAKORNOKNŐ

kezdőfizetéssel azonnali alkalmazást nyer. (45—x.10)

Cím a kiadóhivatalban.

A párdányi főszolgabirtól.

15. kig. szám. 1907.

84—3.3

Pályázati hirdetés.

A magyarittelei segédjegyzői állás lemondás folytán üresedésbe jövén, annak választás utján betöltése céljából pályázatot hirdetek.

Felhívattatnak tehát mindazon képesítéssel bíró egyének, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a kellően felszerelt kérvényüket hivatalomhoz folyó évi február hó 5-éig annál is inkább benyujtsák, mert a később beérkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A választás 1907. évi február hó 6-án d. e. 10 órakor Magyarittele község-házánál fog megtartatni.

Az állás javadalmazása a községi pénztárból évi 800 korona, mely az 1904. évi XI. t. c. 3. §-a alapján államsegélyből 1000 koronára egészített ki.

Párdány, 1907. évi január hó 12-én.

Torontálmegye párdányi járás
főszolgabírja.

Nyomdász-tanuló

jó családból

azonnal felvétetik.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

(28—x 6)

Nagybecskereki Népbank-részvénytársulat.

A „Nagybecskereki Népbank-részvénytársulat” t. c. részvényesei az 1907. február hó 2-án, szombat, délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében tartandó

XX. rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívattak.

N a p i r e n d:

1. Két jegyzőkönyvhitelesítő választása.
2. Az 1906. évi mérleg előterjesztése.
3. Az igazgatóság jelentése.
4. A felügyelő-bizottság jelentése.
5. A felmentvény megadása.
6. A mérleg megállapítása s a tiszta nyereség feletti határozathozatal.
7. A választmány kiegészítő választása.

Nagybecskerek, 1907. január hó 12-én.

Az igazgatóság.

Zármérlegünk a hivatalos órákban intézetünk helyiségében megtekinthető.

13. §. A közgyűlésen minden egyes részvényesnek, kinek részvénye legalább egy hónappal a közgyűlés összeülése előtt a részvénykönyvben az ő nevére átíratott, van szavazati joga. Minden egyes részvény feljogosítja annak birtokosát egy szavazatra, de 20 szavazatnál többet senki sem egyesíthet magában. Minden szavazatképes részvényes magát más szavazatképes részvényes által helyettesítheti, utóbbi azonban a meghatalmazás alapján gyakoroltakkal együtt 20 szavazatnál többet le nem adhat. Nők meghatalmazottak által gyakorolják szavazati jogukat, a gyámság vagy gondnokság alatt állók és jogi személyek törvényes, illetőleg szabályszerű képviselőik útján, ha ezen képviselők nem is részvényesek. Az ily képviselő sem gyakorolhat többet 20 szavazatnál.

14. §. Minden részvényes, aki szavazati jogával élni kíván, tartozik legalább 3 nappal a közgyűlés összeülése előtt a saját nevére szóló részvényeket a nem esedékes szelvényekkel együtt a bank pénztáránál letéteményezni. Erről neki elismervény adatik, amely részére a közgyűlésnél egyidejűleg igazolásul szolgál.

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál, Nagybecskereken.